

поэтических картинах природы. Вместе с тем важно для иностранного студента то, что эмоционально-эстетические ассоциации, коннотации имеют национальный характер и могут не совпадать в различных национальных культурах.

Работу с художественным текстом в иностранной аудитории целесообразно организовать с учетом лингвострановедческой методики, позволяющей раскрыть национально-культурные компоненты семантики лексических единиц, национальную специфику средств художественной образности, что, в конечном счете, углубляет восприятие художественного текста иностранцами учащимися.

Литература:

1. Васильева А. Н. Художественная речь: Курс лекций по стилистике для филологов / А. Н. Васильева. – М.: Рус. яз., 1984. – 255 с.
2. Виноградов В. В. Избранные труды. Язык и стиль русских писателей от Карамзина до Гоголя / В. В. Виноградов. – М.: Наука, 1990. – 387 с.
3. Жирмунский В. М. Сравнительное литературоведение / В. М. Жирмунский. – Л.: Наука, 1979. – 491 с.
4. Поспелов Н. С. Синтаксический строй стихотворных произведений Пушкина / Н. С. Поспелов. – М.: АН СССР, 1960. – 247 с.
5. Соина И. Ю. Роль фоновых знаний в восприятии художественного текста / И. Ю. Соина, Н. Ю. Петрусенко // Слобожанський науково-спортивний вісник. Збірник наукових праць. – 2006. – Вип. 10. – С. 241-242.
6. Соина И. Ю. О влиянии речемыслительной деятельности автора на эмоциональную и семантическую структуру предложения / И. Ю. Соина // Русская филология. Украинский вестник. – Х., 2000. - №1-2. – С. 3-4.
7. Тимофеев Л. И. Основы теории литературы / Л. И. Тимофеев. – М.: Худ. Лит., 1958. – 415 с.

Печенікова Л.М.

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

м. Київ, Україна

e-mail: pechenikova.larisa@yandex.ua

Інноваційні освітні технології у викладанні української мови як

іноземної

На сьогодні серед головних напрямів державної політики щодо розвитку вищої освіти в контексті євроінтеграції України визначено питання постійного підвищення якості освіти, модернізації змісту та форм організації навчально-виховного процесу. Саме тому проблема інноваційних методів навчання у ВНЗ залишається однією із пріоритетних у світовій педагогічній і науково-дослідній діяльності.

Проблему використання інноваційних методів у викладанні української мови як іноземної розглядали такі вчені, як Я. Гладир, І. Жовтоніжко, Т. Єфімова, А. Кулик, Т. Лагута, О. Тростинська, Г. Тохтар, Б. Сокіл та інші.

В сучасній науковій школі не визначено загальноприйнятої класифікації методів навчання, яка могла б охопити широкий пласт традиційних та нетрадиційних методів викладання, оскільки неможливо обмежитися використанням виключно тих чи інших методів окремо. Вдале поєднання традиційних та нетрадиційних методів навчання забезпечують ефективність засвоєння знань та високий результат.

Інноваційні технологічні у вищій школі урізноманітнюють та удосконалюють методи подачі нового матеріалу, допомагають у навчанні письма та відпрацюванні вимови, практики монологічного і діалогічного говоріння, постійного поповнення словникового запасу студентів-іноземців. Мультимедійні технології забезпечують реалізацію особистісно-орієнтованого підходу, індивідуалізації і диференціації навчання.

Так, Кашлев С.С. підкреслює, що інтерактивне навчання не що інше, як ефективна взаємодія студентів у процесі отримання знань за допомогою викладача, який володіє методами, спрямованими на оволодіння цими знаннями [3:10]. Відтак, інструментами інтерактивної педагогічної взаємодії визначають полілог, діалог, міжсуб'єктні відносини, створення ситуації успіху, позитивність оцінювання, рефлексія, свобода вибору тощо.

У викладанні української мови як іноземної науковці виокремлюють такі

форми інтерактивних методів навчання: "Незакінчені речення", "Обмін думками", "Вилучи зайве", "Роз'єднай слова", "Заверши фразу", "Мозковий штурм", "Мікрофон", "Карусель", "Інтерв'ю", "Велике коло", "Дешифрувальник", "Гронування", "Алітерація імені", "Комплімент", "Прогноз погоди", "Асоціації", "Алфавіт", "Хвилина розмови", "Зміна співбесідника" тощо [2:25].

Позитивні результати мають новітні методи і прийоми навчання із використанням технічних засобів: аудіовізуальні методи, інформаційні технології та комп'ютеризовані програми. Так, аудіовізуальний метод спрямовує на розвиток слухового сприйняття та слухової пам'яті, ефективно відпрацювання опрацьованих моделей та тренування інтонаційних мовленнєвих моделей. Спираючись на думку Зязюна І. І., інформаційні технології “забезпечують учням і студентам вільний доступ до різноманітної інформації, набуття навичок вирішення різноманітних проблем на основі їх всебічного дослідження і аналізу, здобуття певних знань у різноманітних галузях” [1:16-19].

Таким чином, застосування на практиці інноваційних методологічних підходів надають можливість викладачам української мови як іноземної впровадити та удосконалити нові методи роботи, підвищити результативність навчального процесу і рівень знань студентів, зокрема ефективно підготувати студентів-іноземців до спілкування у різноманітних життєвих ситуаціях з носіями іншої мови, дати основи правил письма, ознайомити з культурою та традиціями країни, де вони отримують освіту, оскільки мова для іноземних студентів виступає не лише як інструмент набуття професійних знань, але і як засіб повсякденного спілкування.

Література:

1. Зязюн І. Технологізація освіти як історична неперервність / І. Зязюн // Неперервна педагогічна освіта. Теорія і практика. – 2001. – Вип.1. – С.73-85.
2. Інтерактивні технології навчання / Авт.-упор. І. І. Дівакова. – Тернопіль: Мандрівець, 2009. – С. 23 – 27.
3. Кашлев С. С. Технология интерактивного обучения. – Минск, «Белорусский верасень», 2005.

4. Методика викладання іноземних мов у вищій школі / За ред Ю. О. Жлуктенка. – К., 1971.
5. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес: [уклад. М.Ф.Степко, Я.Я. Болюбаш, К.М. Лемківський, Ю.В.Сухарніков; відп. ред. М.Ф.Степко]. – К., 2004. – С.6-7.

Попова А.И.

*Харьковский национальный автомобильно-
дорожный университет*

г. Харьков, Украина

e-mail: rki314@ukr.net

Экранная презентация лексики на занятиях по РКИ: механизмы восприятия и запоминания

Проблема эффективности усвоения учебной информации всегда была актуальной для методики обучения студентов-иностранцев русскому/украинскому языку. Современный этап обучения РКИ/УКИ характеризуется расширением информационного пространства, в том числе и цифровой обучающей среды, а также изменением качественного состава поколения обучающихся, у которых основным каналом восприятия, по мнению многих исследователей, является визуальный. «Доступность цифровых технологий с раннего детства сформировала у этих обучаемых следующие черты: небольшой диапазон внимания, нелинейность восприятия – так называемое клиповое мышление, возросшую способность к многозадачности, ценностный сдвиг в отношении к тексту (текст как инструкция к действию)» [3]. При этом сознание представителя нового поколения ориентировано не на анализ, а на ускоренное получение информации. Современные технологии хранения и передачи массовой информации связаны с процессом дигитализации (англ. digitalization– оцифровка), переводом любого текста в цифровой формат, который сразу можно «прочитать» единственным способом – на экране. Поэтому ведущим видом восприятия информации с экрана (компьютера или интерактивной доски) является визуальное. Преподаватели